

אלאריאל זוכרת תקופה, לא כל כך רחוקה, בה היא הייתה מאושרת. תקופה פשוטה יותר. היא הייתה מלאכית, משרתת קדושה של סארנראיי, אלת האור והחיים. עם שתי כנפיה הזוהרות אלאריאל עפה עם לגיונות המלאכים של אלת הזריחה. היא הייתה בין אחיה ואחיותיה, והם היו יפים, זוהרים וקדושים. אלאריאל אחזה בכוחות השמש והאור, והשתמשה בהם כדי לשרוף שדים ושטנים. בשמה הקדוש של סארנראיי היא ואחיה נלחמו ברוע בכל פינות היקום, והביאו את האור למקומות החשוכים ביותר. ואלאריאל אהבה את החיים הללו - עם הייעוד של מלחמה נצחית בחשכה מולה, עם חבריה סביבה, היא הייתה מאושרת ונרגשת, והיא שירתה את האלה בנאמנות.

אך יום אחד, יחידת הלגיון של אלאריאל מצאה משהו במהלך מסעותיהם. רסיס של חשיכה, יצור כל כך אפל ואדיר. הצל שלו איים על עולם שלם, אך המלאכים לא יכלו לעמוד נגד היצור לבדם. מפקד היחידה הורה לחיילים להשאר רחוקים מהחיה עד שתגבורת תגיע. אבל אלאריאל לא יכלה לחכות בשקט בזמן שהמפלצת זרעה הרס ופחד. היא עצבה את הלגיון שלה ותקפה את היצור, אך כמובן שכוחותיה לא השתוו לאלה של התפלץ. הוא רדף אחריה עד מחנה המלאכים, והלגיון הלא מוכן היה מוכרח לעזור לה. אחרי קרב אדיר המלאכים הצליחו להביס את המפלצת, אך רבים מהמלאכים נהרגו בקרב. אלאריאל לא שמה לב לאבידות הקשות - היא הייתה גאה בעצמה, האמינה שעשתה את המעשה הנכון, אך למעשה הפזיזות שלה הביאה לכאב והרס רב. סארנראיי הזועמת החליטה להעניש את אלאריאל על הטעות שלה, או אולי ללמד אותה שיעור חשוב בצניעות ובידיעת הכוח שלך. אלאריאל חשה כאב חד בראשה, ואיבדה את הכרתה. כשהתעוררה, אלאריאל מצאה עצמה זרוקה על חוף הים. כנפיה המלאכיות נקרעו ממנה, הילתה נעלמה, והיא נשארה בגוף אנושי, בת תמותה. במשך שעות אלאריאל כרעה על ברכיה באותו חוף, מתפללת ומתחננת לאלה שתאפשר לה לחזור אל שורות משרתיה הנוצצים, אך סארנראיי לא השיבה. אלאריאל כמעט החליטה לוותר, וביקשה נפשה למות, אבל אז ראתה את השמש אשר שוקעת בין גלי הים. רוח בריזה חמימה חיבקה אותה, והיא ידעה שהיא לא יכולה לוותר. היא מוכרחה לכפר על החטאים שלה, ואז אולי האלה תסלח לה. בחודשים הבאים אלאריאל למדה להתרגל לגוף האנושי המוזר שהיא נתקעה בו, למדה לספק את צרכיו כמו מזון או שינה. היא עדיין יכולה לזמן כוחות קדושה לשירותה, אך רק מעט יחסית לכוחות שאחזה בעבר. כעת היא מסתובבת בעולם, מתחזה לכוהנת של סארנראיי, משתדלת לעזור לכל מי שזקוק לכך ולהפיץ את אורה של סארנראיי בכל מקום שאליו היא מגיעה. היא מחכה לאות או סימן מהאלה שלה, שסוף סוף תאפשר לה לחזור אל שורות המלאכים. אך יקח עוד זמן רב עד שאלאריאל תלמד את הלקח שלה.

מראה: במבט ראשוני אלאריאל נראית כמו בת אנוש ממוצעת, אך מבט נוסף מגלה את המורשת המלאכית שלה. צבע עורה בהיר כמעט חיוור, היא רזה וגבוהה. שיערה הארוך בצבע צהבהב בהיר. עינייה בצבע זהוב קדוש, וגם שפתיה זוהרות באותו הצבע. היא בדרך כלל לובשת גלימות כוהנת לבנות עם ברדס כדי להסתיר את פניה.